# TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. gruodžio 3 d.*

Byloje C-475/08

dėl 2008 m. lapkričio 5 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

**Europos Komisija,** atstovaujama M. Patakia ir B. Schema, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

**Belgijos Karalystę,** atstovaujamą C. Pochet, padedamos advokatų J. Scalais ir O. Vanhulst,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro šeštosios kolegijos pirmininko pareigas einantis ketvirtosios kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai C. Toader (pranešėja) ir P. Kūris,

generalinė advokatė V. Trstenjak,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

**Sprendimą**

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad:

— nepaskyrusi sistemos operatorių, kaip to reikalaujama pagal 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/55/EB dėl gamtinių dujų vidaus

rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 98/30/EB (OL L 176, p. 57; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 12 sk., 2 t., p. 230; toliau – direktyva), 7 straipsnį,

— numačiusi ne tik reglamentuojamą, bet ir sutartinę galimybę tretiesiems asmenims naudotis sistema, pažeidžiant direktyvos 18 straipsnį kartu su jos 25 straipsnio 2 dalimi, ir

— neperkėlusi direktyvos 22 straipsnio 3 dalies d ir e punktų bei 4 dalies,

Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

2 2009 m. kovo 31 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu laišku Komisija atsisakė savo antrojo kaltinimo, nes Belgijos Karalystė atsiliepime į ieškinį nurodė, kad panaikino nacionalinės teisės nuostatą, numačiusią sutartinę galimybę tretiesiems asmenims naudotis perdavimo sistemomis bei saugyklomis ir suskystintų gamtinių dujų (toliau – SGD) įrenginiais.

**Teisinis pagrindas**

*Direktyva*

3 Direktyvos 7 straipsnyje numatyta:

„Laikotarpiui, kurį valstybės narės nustato atsižvelgdamos į veiksmingumą ir ekonominę pusiausvyrą, valstybės narės paskiria vieną ar kelis sistemos operatorius, arba reikalauja, kad tai padarytų gamtinių dujų įmonės, kurioms priklauso perdavimo, laikymo ar SGD įrenginiai. Valstybės narės imasi būtinųjų priemonių, užtikrinančių, kad perdavimo, laikymo ir SGD sistemų operatoriai laikytųsi 8–10 straipsnių nuostatų.“

4 Direktyvos 11 straipsnyje nustatyta:

„Laikotarpiui, kurį valstybės narės nustato atsižvelgdamos į veiksmingumą ir ekonominę pusiausvyrą, valstybės narės paskiria vieną ar kelis paskirstymo sistemos operatorius, arba reikalauja, kad tai padarytų įmonės, kurioms priklauso paskirstymo sistemos arba kurios yra atsakingos už šias sistemas. Valstybės narės užtikrina, kad šie operatoriai laikytųsi 12–14 straipsnių nuostatų.“

5 Direktyvos 22 straipsnyje nustatyta:

„1. Stambūs nauji dujų infrastruktūros objektai, t. y. jungiamieji vamzdynai tarp valstybių narių bei SGD ir saugyklų įrenginiai, pateikus prašymą, gali būti atleisti nuo 18, 19, 20 straipsniuose (susijusiuose atitinkamai su teise naudotis sistemomis, saugyklomis ir gavybos proceso vamzdynų tinklais) ir 25 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse (susijusiose su reguliavimo institucijomis) nustatytų reikalavimų taikymo, jei laikomasi šių sąlygų:

<…>

3. <…>

<…>

d) sprendimas atleisti nuo reikalavimų <…> turi būti tinkamai pagrįstas ir paskelbtas viešai;

e) sprendimas dėl jungiamojo vamzdyno atleidimo nuo reikalavimų priimamas pasikonsultavus su kitomis suinteresuotomis valstybėmis narėmis ar atitinkamomis reguliavimo institucijomis.

4. Kompetentingoji valdžios institucija apie sprendimą atleisti nuo reikalavimų nedelsdama praneša Komisijai ir kartu pateikia jai atitinkamą informaciją apie šį sprendimą. Šią informaciją Komisijai galima pateikti apibendrintos formos, kuri leistų Komisijai priimti tinkamai pagrįstą sprendimą.

<…>“

6 Pagal direktyvos 33 straipsnį valstybes narės iš principo turėjo priimti nuostatas, kurios, įsigaliojusios vėliausiai iki 2004 m. liepos 1 d., įgyvendintų šią direktyvą.

*Direktyvą perkeliantis Belgijos įstatymas*

7 Direktyva į Belgijos teisę buvo perkelta 2005 m. birželio 1 d. Įstatymu, pakeitusiu 1965 m. balandžio 12 d. Įstatymą dėl dujų ir kitų produktų perdavimo vamzdynais (*Moniteur belge*, 2005 6 14, p. 27164).

8 2005 m. birželio 1 d. Įstatymu pakeisto 1965 m. balandžio 12 d. Įstatymo (toliau – Dujų įstatymas) 8 straipsnio 4 dalyje numatyta:

„(Federalinis energijos) ministras, gavęs Bankų, finansų ir draudimo komisijos nuomonę dėl 3 dalyje nustatytų kriterijų bei (Energijos ir dujų reguliavimo) komisijos

nuomonę dėl kitų kriterijų ir po svarstymo Ministrų taryboje, vėliausiai per devynis mėnesius po 2 dalyje nurodyto pranešimo paskelbimo pasiūlius vieną ar kelis subjektus, turinčius leidimą perduoti gamtines dujas, paskiria:

1) operatorių, kuriam pavedama eksploatuoti gamtinių dujų perdavimo sistemą;

2) gamtinių dujų saugyklų operatorių ir SGD įrenginių operatorių 20 metų terminui, kuris gali būti pratęstas.

<…>“

9 Dujų įstatymo 8/1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nukrypstant nuo 8 straipsnio, gamtinių dujų įmonė, 2004 m. liepos 1 d. turinti vieną arba kelis leidimus perduoti gamtines dujas pagal šį įstatymą ir jį įgyvendinančius teisės aktus arba leidimus laikyti gamtines dujas, įskaitant leidimus, kurie išduoti pagal 1975 m. liepos 18 d. Įstatymą ir jį įgyvendinančius teisės aktus, nuo šio straipsnio įsigaliojimo dienos pagal įstatymą paskiriama atitinkamai:

1) gamtinių dujų perdavimo sistemos operatore;

2) gamtinių dujų saugyklų operatore;

3) SGD įrenginių operatore.

Visi šie trys paskyrimai galioja iki galutinio atitinkamo operatoriaus paskyrimo pagal 8 straipsnį arba (federalinio energijos) ministro atsisakymo jį paskirti.“

10 Dujų įstatymo 8/2 straipsnyje nustatyta:

„Visiems trims 8 ir 8/1 straipsniuose nurodytiems operatoriams, neatsižvelgiant į tai, ar jie biržoje kotiruojamos bendrovės, ar ne, taikomos tokios sąlygos:

1) jie turi būti įsteigti kaip akcinės bendrovės, turinčios buveinę ir pagrindinę administraciją Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje;

2) jie turi atitikti visas 2002 m. rugpjūčio 2 d. Įstatyme, iš dalies keičiančiame *Code des sociétés* (Bendrovių kodeksas), ir 1989 m. kovo 2 d. Įstatyme dėl paskelbimo apie biržoje kotiruojamų bendrovių didelių akcijų dalių įsigijimą ir reglamentuojančiame oficialius siūlymus nustatytas sąlygas.“

11 Dujų įstatymo, iš dalies pakeisto 2006 m. gruodžio 27 d. Įstatymu dėl įvairių nuostatų (*Moniteur belge*, 2006 12 28, p. 75266), $15/5^{12}$ straipsnyje numatyta:

„1. Nauji stambūs gamtinių dujų infrastruktūros objektai, t. y. jungiamieji vamzdynai tarp kaimyninių valstybių, SGD įrenginiai ir saugyklos gali būti atleisti nuo šio skirsnio ir nuostatų, susijusių su tarifų nustatymo metodika, išskyrus 15/7, 15/8 ir 15/9 straipsnius, taikymo. Šią išimtį suteikia karalius, gavęs (Energijos ir dujų reguliavimo) Komisijos nuomonę <…>

<…>

4. Apie kiekvieną prašymą atleisti nuo reikalavimų nedelsiant pranešama (Europos Bendrijų) Komisijai ir kartu pateikiama visa su juo susijusi informacija.“

**Ikiteisminė procedūra**

12 2006 m. balandžio 10 d. Komisija išsiuntė Belgijos Karalystei oficialų pranešimą, kaltindama ją neįvykdžius įsipareigojimų pagal tam tikras direktyvos nuostatas.

13 Belgijos valdžios institucijos savo pastabas pateikė Komisijai adresuotu laišku 2006 m. birželio 13 dieną.

14 Kadangi šios pastabos Komisijos neįtikino, ji 2006 m. gruodžio 15 d. išsiuntė Belgijos Karalystei pagrįstą nuomonę, ragindama per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad būtų nutrauktas nurodomas pažeidimas.

15 Belgijos valdžios institucijos atsakė 2007 m. vasario 27 d. Komisijai perduotu laišku.

16 Manydama, kad padėtis ir toliau lieka nepatenkinama, Komisija pareiškė šį ieškinį.

**Dėl ieškinio**

*Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su direktyvos 7 straipsnio neperkėlimu*

Dėl priimtinumo

— Šalių argumentai

17 Belgijos Karalystė tvirtina, kad Komisija savo ieškinyje rėmėsi direktyvos 7 straipsnio neperkėlimu, oficialiame pranešime – direktyvos 11 straipsniu, o pagrįstoje nuomonėje – šios direktyvos 7 ir 11 straipsnių pažeidimu. Todėl Komisija sukėlė painiavą dėl jos Belgijai Karalystei pareikštų kaltinimų.

18 Komisija visų pirma nurodo, kad, neatsižvelgiant į nurodytus direktyvos straipsnius, nagrinėjamas kaltinimas visuomet buvo susijęs su skirtingų sistemos operatorių nepaskyrimu. Nors pagrįstoje nuomonėje ji rėmėsi direktyvos 7 ir 11 straipsniais, 11 straipsnis jau nebuvo paminėtas ieškinyje, nes Belgijos Karalystė paskyrė paskirstymo sistemos operatorius pagal šią nuostatą. Taigi Belgijos Karalystė galėjo suprasti šį kaltinimą ir pateikti savo argumentus.

19 Be to, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Komisijai niekas nedraudžia pagrįstoje nuomonėje detalizuoti kaltinimų, kuriuos ji jau bendrai nurodė oficialiame pranešime; šiuo atžvilgiu Komisija remiasi 1985 m. kovo 28 d. Sprendimu *Komisija prieš Italiją* (274/83, Rink. p. 1077, p. 19–21).

— Teisingumo Teismo vertinimas

20 Pirmiausia reikia priminti, kad nors oficialaus pranešimo tikslas – apibrėžti ginčo dalyką, kad atitinkama valstybė narė galėtų pasirengti gynybai, jam netaikomi tokie patys tikslumo reikalavimai kaip pagrįstai nuomonei (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Komisija prieš Italiją* 19 ir 21 punktus).

21 Šioje byloje Komisija oficialiame pranešime kaltino Belgijos Karalystę neperkėlus direktyvos 11 straipsnio, motyvuodama tuo, jog ši valstybė narė galutinai nepaskyrė perdavimo bei paskirstymo sistemų, saugyklų ir SGD įrenginių operatorių. Pagrįstoje nuomonėje Komisija, pagrįsdama savo kaltinimus, papildomai pateikė nuorodą į direktyvos 7 straipsnį. Ieškinyje ji galiausiai nebepateikė nuorodos į direktyvos 11 straipsnį manydama, kad Belgijos Karalystei paskyrus paskirstymo sistemos operatorius šis straipsnis jau tinkamai perkeltas į Belgijos teisę.

22 Todėl pirmasis šiame ieškinyje Komisijos suformuluotas kaltinimas gali būti akivaizdžiai siejamas su pirmaisiais kaltinimais, nurodytais oficialiame pranešime ir pagrįstoje nuomonėje, kurie abu susiję su galutiniu sistemos operatorių skyrimu. Todėl reikšmingos direktyvos nuostatos pakeitimas nepakenkė valstybės narės atsakovės teisei į gynybą.

23 Dėl to kaltinimas dėl direktyvos 7 straipsnio pažeidimo turi būti laikomas priimtinu.

Dėl esmės

— Šalių argumentai

24 Komisija kaltina Belgijos Karalystę, kad ji galutinai nepaskyrė skirtingų dujų perdavimo sistemų, saugyklų ir SGD terminalų operatorių pagal direktyvos 7 straipsnį.

25 Komisija nurodo, kad Dujų įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje numatyta, jog sistemos operatoriai turi būti paskirti 20 metų terminui, kuris gali būti pratęsiamas. Šis terminas, atsižvelgiant į veiksmingumą ir ekonominę pusiausvyrą, laikomas tinkamu Belgijos teisėje. Todėl iki šių operatorių paskyrimo tokiam terminui Belgijos Karalystė nevisiškai vykdė įsipareigojimus pagal direktyvos 7 straipsnį. Be to, laikinas operatorių paskyrimas neterminuotam laikotarpiui būtų negalėjęs operatoriams užtikrinti saugumo, kuris jiems turėjo būti suteiktas pagal direktyvą, paskyrus iš anksto žinomam laikotarpiui.

26 Belgijos Karalystė atsikerta, kad direktyvos 7 straipsnis netrukdo valstybėms narėms negalutinai paskirti sistemos operatorius. Ji tvirtina, kad pagal Belgijos teisę, Dujų įstatymo 8/1 ir 8/2 straipsnius, negalutinai paskirtiems sistemos operatoriams pavedamos užduotys, kurias privalo vykdyti operatoriai pagal direktyvą. Iš tiesų pirmiesiems taikomos sąlygos ir pareigos yra identiškos taikomoms galutinai paskirtiems operatoriams; vienintelis šių dviejų operatorių statusų skirtumas susijęs su paskyrimo procedūra ir sutarties trukme. Be to, laikinų sistemų operatorių paskyrimas prilygsta galutiniam paskyrimui, nes tik atitinkamos įmonės atitinka galutiniam paskyrimui keliamus reikalavimus. Bet kuriuo atveju vykdoma galutinių paskyrimų procedūra.

— Teisingumo Teismo vertinimas

27 Direktyvos 7 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės paskiria perdavimo, laikymo ir SGD įrenginių operatorius „laikotarpiui, kurį valstybės narės nustato atsižvelgdamos į veiksmingumą ir ekonominę pusiausvyrą“. Remiantis direktyvos 33 straipsniu, šį straipsnį įgyvendinančios nuostatos turėjo būti priimtos vėliausiai iki 2004 m. liepos 1 dienos.

28 Net jei Dujų įstatymo 8 straipsnyje ir nustatyta minėtų operatorių paskyrimo dvidešimties metų laikotarpiui procedūra, jo 8/1 straipsnyje numatytas laikinas įmonių, kurios jau turėjo leidimą prieš įsigaliojant 2005 m. birželio 1 d. Įstatymu padarytiems pakeitimams, paskyrimas – „iki galutinio atitinkamo operatoriaus paskyrimo“. Taigi šis įstatymas pratęsia minėtų operatorių leidimus, kol bus užbaigta paskyrimo procedūra, atitinkanti direktyvoje nustatytus reikalavimus.

29 Belgijos Karalystė pripažįsta, kad ji dar galutinai nepaskyrė sistemos operatorių, bet nurodo, jog ši procedūra vykdoma.

30 Šiuo klausimu reikia priminti, kad įsipareigojimo neįvykdymas turi būti vertinamas atsižvelgiant į padėtį valstybėje narėje pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigoje (žr., be kita ko, 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-456/05, Rink. p. I-10517, 15 punktą). Todėl jei nepaskiriama per šį terminą, reikia konstatuoti, kad Komisijos suformuluotas kaltinimas yra pagrįstas.

31 Belgijos Karalystės nurodomos aplinkybės, kad laikinai paskirtiems operatoriams, pirma, taikomos tos pačios sąlygos ir pareigos kaip galutinai paskirtiesiems ir, antra, kad tik jie gali atitikti reikalavimus, keliamus tokiam galutiniam paskyrimui, neleidžia atmesti galimybės konstatuoti, jog ši valstybė neįvykdė įsipareigojimų pagal direktyvos 7 straipsnį.

32 Iš tikrųjų laikinas šių operatorių paskyrimas atideda direktyvos 7 straipsnio perkėlimą, kuris, kaip pripažino Belgijos Karalystė, suprantamas kaip šių operatorių paskyrimas dvidešimčiai metų.

33 Todėl reikia konstatuoti, kad galutinai nepaskyrusi perdavimo, laikymo ir SGD įrenginių operatorių pagal direktyvos 7 straipsnį, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šią nuostatą.

*Dėl trečiojo kaltinimo, susijusio su direktyvos 22 straipsnio 3 dalies d bei e punktų ir 4 dalies neperkėlimu*

Šalių argumentai

34 Dėl naujų stambių gamtinių dujų įrenginių Komisija tvirtina, kad Dujų įstatymo $15/5^{12}$ straipsniu Belgijos karaliui suteikiama teisė daryti tokias išimtis, kaip antai numatytas direktyvos 22 straipsnio 1 dalyje, bet jame neperimamos visos šiuo atveju taikytinos sąlygos, numatytos direktyvos 22 straipsnio 3 dalies d bei e punktuose ir 4 dalyje. Pagal šias nuostatas nacionalinėje teisėje, be kito ko, turi būti aiškiai numatyta, kad visi sprendimai atleisti nuo reikalavimų turi būti skelbiami, apie juos turi būti pranešta Komisijai ir kad jungiamojo vamzdyno atveju valstybė narė turi pareigą iš anksto konsultuotis su kitomis valstybėmis narėmis dėl tokio sprendimo.

35 Šiuo atžvilgiu Komisija tvirtina, kad bendrieji teisės principai, išplaukiantys iš nacionalinės teisės aktų dėl administracinių priemonių, ir administracinių valdžios institucijų atliekamas tiesioginis minėtų direktyvos nuostatų taikymas neužtikrina visiško šių nuostatų perkėlimo.

36 Dėl sprendimo atleisti nuo reikalavimų paskelbimo taisyklės Belgijos Karalystė teigia, kad toks sprendimas, kaip antai karaliaus priimtas aktas, remiantis Belgijos konstitucijos 105 ir 108 straipsniais, skelbiamas pagal bendruosius federalinės institucijos priimtų aktų skelbimo principus. Pagal šiuos principus aktas, kuris svarbus daugeliui asmenų, privalomai skelbiamas *Moniteur belge*. Todėl tokios pareigos įtvirtinimas Dujų įstatyme prieštarautų subsidiarumo ir proporcingumo principams.

37 Dėl direktyvos 22 straipsnio 3 dalies d bei e punktų ir 4 dalies, susijusių su konsultavimusi su kitomis valstybėmis narėmis jungiamojo vamzdyno atveju ir pranešimu Komisijai apie sprendimą atleisti nuo reikalavimų, perkėlimo Belgijos

Karalystė pabrėžia, kad, atsižvelgiant į direktyvos tiesioginį veikimą ir Bendrijos teisės pirmenybę, analogiškos pareigos *ipso jure* taikomos Belgijos institucijoms, todėl jų nereikia perkelti į nacionalinę teisę. Belgijos Karalystė šiuo klausimu pateikia nuorodą į nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią nacionalinės teisės aktų neatitiktis Bendrijos nuostatoms, netgi tiesiogiai taikomoms, gali būti visiškai pašalinta tik įpareigojančiomis vidaus nuostatomis, jeigu direktyva siekiama suteikti asmenims teisių (be kita ko, žr. 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-354/98, Rink. p. I-4927, 11 punktą). Valstybės narės nuomone, šioje byloje tokios nuostatos nereikia perkelti į nacionalinę teisę, nes direktyva nesuteikia asmenims teisių.

38 Galiausiai Belgijos Karalystė tvirtina, kad, pirma, įdiegiant jungiamojo vamzdyno sistemą reikia *ipso facto* kirsti sieną ir todėl reikalingas bendradarbiavimas su kitų susijusių valstybių narių institucijomis, bei, antra, Dujų įstatymo 15/5[12] straipsnyje aiškiai numatyta, kad apie prašymus atleisti nuo reikalavimų turi būti pranešta Komisijai.

Teisingumo Teismo vertinimas

39 Direktyvos 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad valstybės narės gali numatyti didelių dujų infrastruktūros objektų atleidimą nuo reikalavimų, susijusių, be kita ko, su taisyklėmis dėl naudojimosi sistemomis. Šio straipsnio 3 dalies d bei e punktuose ir 4 dalyje nustatyta, kad visi sprendimai atleisti nuo reikalavimų turi būti tinkamai pagrįsti, paskelbti ir apie juos turi būti pranešta Komisijai ir kad toks sprendimas dėl jungiamojo vamzdyno turi būti priimamas pasikonsultavus su suinteresuotųjų valstybių narių institucijomis.

40 Komisija kaltina Belgijos Karalystę, kad ši neperkėlė šių nuostatų, nes į Dujų įstatymą perkeltos ne visos direktyvoje numatytos sprendimų atleisti nuo reikalavimų priėmimo procedūros sąlygos. Belgijos Karalystė to neginčija. Tačiau ji mano, kad, atsižvelgiant ir į

bendrąsias nacionalines taisykles dėl karaliaus aktų skelbimo ir į tiesioginį direktyvos nuostatų taikymą, pareiga perkelti minėtas nuostatas jai netaikoma.

41 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką perkeliant direktyvą nebūtinai reikalaujama kiekvienoje valstybėje narėje priimti įstatymą. Ypač dėl bendrų konstitucinės ar administracinės teisės principų gali nebereikėti direktyvos perkelti konkrečiais įstatymais ir kitais teisės aktais, tačiau su sąlyga, kad šie principai realiai užtikrintų nacionalinių valdžios institucijų visišką direktyvos taikymą ir kad tuo atveju, kai nagrinėjama direktyvos nuostata siekiama sukurti privatiems asmenims teisių, dėl šių principų susidariusi teisinė situacija būtų pakankamai tiksli ir aiški, kad adresatai galėtų žinoti visas savo teises, o prireikus jomis remtis nacionaliniuose teismuose (žr. 1985 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, 29/84, Rink. p. 1661, 23 punktą ir 2005 m. birželio 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-456/03, Rink. p. I-5335, 51 punktą).

42 Šioje byloje dėl direktyvos 22 straipsnio 3 dalies d punkto, susijusio su sprendimų atleisti nuo reikalavimų skelbimu, reikia nurodyti, kad Belgijos Karalystės minėti bendrieji Belgijos teisės principai dėl aktų skelbimo, pagal kuriuos skelbiami visi aktai, kurie svarbūs daugeliui asmenų, negali būti laikomi užtikrinančiais teisingą ir visišką šios direktyvos nuostatos perkėlimą. Iš tiesų joje nustatyta, kad turi būti skelbiami visi sprendimai dėl operatoriaus atleidimo nuo reikalavimų. Belgijos Karalystė nenurodė nieko, kas leistų tiksliai ir aiškiai konstatuoti, kad tokie spendimai visuomet laikomi esančiais visuotinai svarbiais ir kad todėl juos visuomet reikia skelbti.

43 Todėl, kaip nurodė Komisija, kadangi bendrieji principai neužtikrina visiško ir teisingo direktyvos 22 straipsnio 3 dalies d punkto taikymo, reikia konstatuoti, kad Belgijos Karalystė teisingai neperkėlė šios nuostatos.

44 Dėl Belgijos Karalystės argumentų, kad nėra pareigos perkelti direktyvos nuostatų, susijusių su reikalavimais prieš tai pasikonsultuoti su suinteresuotosiomis valstybėmis narėmis jungiamojo vamzdyno atveju ir pranešti apie sprendimus atleisti nuo reikalavimų Komisijai, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką iš EB 249 straipsnio trečiosios pastraipos matyti, jog Bendrijos direktyvų įgyvendinimas turi būti užtikrinamas tinkamomis valstybių narių priimtomis priemonėmis. Tai, kad ypatingais atvejais, kai reikalaujamos įgyvendinimo priemonės nepriimtos arba kai priemonės nesuderinamos su direktyva, asmenys turi teisę teisme remtis direktyva prieš jos neįgyvendinusią valstybę narę, nepateisina to, kad valstybė narė gali laiku nepriimti priemonių, reikalingų pasiekti kiekvienos direktyvos tikslą (šiuo klausimu žr. 1980 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, 102/79, Rink. p. 1473, 12 punktą; 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-433/93, Rink. p. I-2303, 24 punktą ir 1996 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-253/95, Rink. p. I-2423, 13 punktą). Be to, aplinkybė, jog tam tikros nagrinėjamos direktyvos nuostatos yra tiesiogiai taikomos vidaus teisės sistemoje, juo labiau nepateisina valstybių narių atleidimo nuo jų perkėlimo pareigos.

45 Galiausiai Dujų įstatymo $15/5^{12}$ straipsnio 4 dalis, kurioje numatyta, kad Komisijai turi būti perduodami sprendimai atleisti nuo reikalavimų, negali būti laikoma perkeliančia direktyvos 22 straipsnio 4 dalį, nes ši nuostata apima pareigą pranešti šiai institucijai apie galutinį sprendimą ir visą su juo susijusią naudingą informaciją.

46 Todėl reikia konstatuoti, kad neperkėlusi direktyvos 22 straipsnio 3 dalies d bei e punktų ir 4 dalies Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šias nuostatas.

**Dėl bylinėjimosi išlaidų**

47 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Belgijos Karalystė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1. **Galutinai nepaskyrusi perdavimo, laikymo ir suskystintų gamtinių dujų įrenginių operatorių pagal 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/55/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 98/30/EB, 7 straipsnį ir neperkėlusi šios direktyvos 22 straipsnio 3 dalies d bei e punktų ir 4 dalies Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šias nuostatas.**

2. **Priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.